

ដំណាំស្រូវខ្មែរ

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
គម្រោងឥណទានកម្មវិធី ធនាគារ អភិវឌ្ឍន៍ អាស៊ី
(ADB) លេខ 1445 - CAM (SF)
ឆ្នាំ ២០០៥

ដំណាំស្ពៃខៀវ

I. ស្ថានភាពទូទៅ

ស្ពៃខៀវជាប្រភេទបន្លែមួយ ក្នុងចំណោមបន្លែស្ពៃជាច្រើន មុខដែលប្រជាកសិករយើង ស្គាល់ច្បាស់ និងបរិភោគគេ អាចហៅឈ្មោះបានច្រើនយ៉ាង

ដូចជាស្ពៃខ្មៅ ស្ពៃហាង ស្ពៃឫស ប៉ុន្តែឈ្មោះដែលប្រើទូលំទូលាយគឺស្ពៃខៀវ ។ នៅតំបន់អាស៊ីគេអាចហៅបាន ៣ យ៉ាងគឺ ស្ពៃស្លឹក ស្ពៃឥណ្ឌា ឬស្ពៃចិន ។ ស្ពៃនេះ ត្រូវបានគេចាត់បញ្ចូលទៅក្នុងគ្រួសារគ្រុយស៊ីហ្វ៊ីវ៉េ ។ នៅឆ្នាំ ១៩៣២ លោក ម៉ែន តុន បានឱ្យឈ្មោះជាលើកដំបូងដែលចាត់ចូលទៅក្នុងជំពូក Brassiceae ជាអនុផ្នែក នៃក្រុម Brassica នៅក្នុងក្រុមនេះមានជាង ១០០ ប្រភេទ នៃរុក្ខជាតិ ។ ស្ពៃនេះមានឈ្មោះវិទ្យាសាស្ត្រហៅថា Brassica Junces-L ហើយវាមានប្រភពនៅ តំបន់អាស៊ីកណ្តាលជាពិសេសនៅភាគខាងកើតប្រទេសចិន និងប្រទេសឥណ្ឌា ។

នៅប្រទេសកម្ពុជា គេដាំស្ពឺរគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់រដូវ ជាពិសេសនៅរដូវវស្សា ហើយការបរិភោគក៏អាចធ្វើទៅបានតាមចំណង់ចំណូលចិត្តបរិភោគ ។ ដំណាំប្រភេទនេះសម្បូរទៅដោយជីវជាតិដូចតារាងខាងក្រោម ៖

តារាងអាហារូបត្ថម្ភក្នុងទម្ងន់ ១០០ ក្រាមបរិភោគបាន

ទឹក %	កាឡូរី	កាបូអ៊ីត្រាត%	ប្រូតេអ៊ីន	ខ្លាញ់	កាស៊ីយ៉ែ
			ក្រាម	ក្រាម	mg
៨០.៨	៣៨	៣.២	៨	០.៦	២៦២២

ស្វាមីន	វិបូឡេវីន	វីតាមីនសេ	កាល់ស្យូម	ដែក
ម.ក្រាម	ម.ក្រាម	ម.ក្រាម	ម.ក្រាម	ម.ក្រាម
០.០៣	០	៣៣	១៥៥	១៦,៣

II. បច្ចេកទេសដាំដុះ

១. ការជ្រើសរើសរដូវ

ដំណាំស្ពឺរខៀវក៏ជាដំណាំមួយមិនប្រកាន់រដូវដែរ ប៉ុន្តែការជ្រើសរើសរដូវក្នុងគោលបំណងជៀសផុតពីការបំផ្លាញសត្វល្អិតចង្រៃ រដូវដែលសមស្របគឺ ខែតុលា ដល់ ខែធ្នូ និងពីខែកក្កដា ដល់ខែតុលា ចំពោះតំបន់ខ្ពង់រាប និងភ្នំសីតុណ្ហភាពដ៏

ប្រសើរគឺពីចន្លោះ ២០-២៤ °C មធ្យមប្រចាំថ្ងៃ ។

បច្ចេកទេសដាំដុះគឺរាប់បញ្ចូលទៅលើការជ្រើសរើសពូជ ការជ្រើសរើសដី ការ
រៀបចំដី ការសាបកូន និង ការដាំដុះ ។

២. ការជ្រើសរើសពូជ

ការជ្រើសរើសពូជជាកត្តាយ៉ាងចម្បងក្នុងការដាំដុះព្រោះវាជាមុខងារមួយ
យ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកំណត់ទិន្នផល ។ លក្ខខណ្ឌសំខាន់ៗដែលត្រូវជ្រើសរើសមាន៖

-ពូជមានប្រភពច្បាស់លាស់ (ប្រភពពូជកូនកាត់ Hybrid ឬ OPV)

- សុខភាពរបស់ពូជ
 ល្អ (ប្រមូលផល
 ពេលទុំពេញលេញ
 សរីរសំរាំង និងទុក
 ដាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ
 គ្មានសត្វល្អិតបំផ្លាញ
 ដុះភាគរយខ្ពស់ពី
 ៨០-៩៥ %

-សុទ្ធនៃពូជ (គ្រាប់ពូជមានភាពស្មើ ការលូតលាស់មានលក្ខណៈឯកសណ្ឋាន
 ទាំងទ្រង់ទ្រាយស្លឹក ឆាង ពណ៌ ។

-អាយុកាលលូតលាស់ខ្លីទិន្នផលខ្ពស់ សមស្របក្នុងការប្រើប្រាស់លើទីផ្សារ ។
 នៅប្រទេសកម្ពុជាយើងបច្ចុប្បន្ន ពិនិត្យឃើញមានពូជស្ពៃខៀវ ៣ ប្រភេទ ៖

-ប្រភេទស្លឹកតូចវែង (គ្រាប់តូចល្អិតក្រហមហើយមូលវែង ពូជនេះអាយុ
 កាលពី ២៥-៣០ ថ្ងៃចេញផ្កា ស្លឹកស្ទើរតែមស្លឹកដូចធ្មេញរណារ ឆាងពណ៌បៃតង
 ស្រាល ឬ សព្វលែត ពូជនេះទិន្នផលទាបជាមធ្យម១១, ៥ តោន-១៤ តោន/ហ.ត

-ប្រភេទស្លឹកធំលាតត្រដាងហើយធ្លាក់ចុះក្រោម គ្រាប់ពូជទំហំធំបង្អួរហើយ
 មូលពណ៌ក្រហម វាមានអាយុកាលមធ្យមពី ៣០-៤០ ថ្ងៃចេញផ្កាស្លឹកពណ៌បៃតង
 ធំមូល ទ្រនុងសរសៃតូចល្អិតឆាងពណ៌ទឹកអំពៅខ្ចី ធំសំប៉ែតហើយវែង ទិន្នផលចន្លោះ

ពី ១៥-១៧ តោន/ហ.ត ប៉ុន្តែមិនធន់ទ្រាំនៅរដូវភ្លៀងព្រោះស្លឹកស្ទើង ។

-ពូជស្លឹកក្រាស់ធាងធំពណ៌ស : គ្រាប់របស់វាធំៗហើយមានលក្ខណៈជ្រុងៗ ពណ៌ក្រមៅវាមានអាយុកាលពី ៣៥-៤៥ ថ្ងៃទើបចេញផ្កាស្លឹកពណ៌បៃតងចាស់ មានរោមខ្លីៗ សរសៃស្លឹកពណ៌ស ស្លឹកឈរត្រង់ហើយរួញៗ ធាងនៃស្លឹកពណ៌ស ស្រអាប់ មានសរសៃច្រើនហើយស្ងួត វាមានទិន្នផលខ្ពស់ចន្លោះពី ១៨-២២ តោន/ហ.ត ហើយធន់ទ្រាំនឹងទឹកភ្លៀងអាចដាំបានគ្រប់រដូវ ។

ជាទូទៅដើម្បីសាបលើផ្ទៃដី ១ ហ.ត គេប្រើគ្រាប់ពូជចំនួន ៤៥០០ក្រាម ប៉ុន្តែ ចំពោះការសាបហើយដកកូនយកទៅស្ទូងគេប្រើគ្រាប់ពូជចំនួន ២៥០០ក្រាម ចំនួន ១០០០ គ្រាប់មានទម្ងន់ ២,៥-៣,២ ក្រាម ។

៣.ការជ្រើសរើស និងរៀបចំដី

-ការជ្រើសរើសដី : ដំណាំប្រភេទនេះត្រូវការដីធូរមានជីជាតិគ្រប់គ្រាន់ ស្រទាប់ដាំដុះជ្រៅស្អាតទឹកល្អក្រោយពីស្រោច ឬ ភ្លៀង ដូចជាប្រភេទដីគ្រួសខ្មៅ ដីក្រហម ដីល្បាយខ្សាច់ ដីល្បប់ក្បែរមាត់ទន្លេ ឬ ព្រែក ដីល្បាយធម្មតា ប៉ុន្តែវា មិនអាចទទួលទិន្នផលល្អលើប្រភេទដីតង្គ ឬ ដីកណ្តោងខ្លាំងឡើយ ជាមធ្យមតម្រូវ ការដីដែលមាន Ph ចន្លោះពី ៥,៥-៧,៥ ។

-ការរៀបចំដី : ដីសម្រាប់ដាំស្ពៃត្រូវរាស់ប្រមូលយកស្មៅ និងកាកសំណល់ រុក្ខជាតិ និងដំណាំផ្សេងៗពីរដូវមុនចេញ ហើយភ្ជួរហាលដីឱ្យស្ងួតរយៈពេល ៥-៧ថ្ងៃ ហើយរាស់បំបែកដីឱ្យហ្មត់ដើម្បីឱ្យស្មៅចង្រៃងាប់ និងដើម្បីឱ្យដីធូរ ។ ការភ្ជួររាស់ ត្រូវធ្វើឱ្យបានច្រើនលើក២-៣ លើកទើបអាចលើករងបាន របៀបលើករង ឬ ថ្នាល គឺត្រូវឱ្យមានទទឹងប្រវែង ១ ម៉ែត្រ ចន្លោះរង ២០-៣០ ស.ម បណ្តោយទៅតាម សភាពដីហើយកម្ពស់រង ១៥-២០ ស.ម បន្ទាប់មករាស់ និងវាយបំបែកដីលើរងឱ្យ ល្អិត កៀរឱ្យស្មើតាមរងនីមួយៗ ។

៤- ការសាបកូន និងដាំដុះ

ការដាំដុះដំណាំស្ពៃខៀវគេអាចដាំបាន២របៀបគឺ ការសាបកូនហើយដកយកទៅស្ទូង ឬ ការសាបគ្រាប់ឱ្យរង្វើលៗហើយដករំលោះកូនចេញ ដោយទុកឱ្យមានចន្លោះគុម្ព ១៥ ស.ម - ២០ ស.ម ។

ក-វិធីសាស្ត្រសាបកូន

ថ្នាលសម្រាប់សាបកូន ត្រូវកាប់ហាលដីឱ្យស្អាត វាយបំបែកដីឱ្យល្អិត ជ្រោយ និង ហាលដីឱ្យបានច្រើនលើក កៀរឱ្យស្មើ បាចដី ១៥ - ១៥ - ១៥ ចំនួន ២០០ក្រាម ក្នុងផ្ទៃដី ១០ ម^២ និងរោយថ្នាំ Furadan ការពារ និងកំចាត់សត្វល្អិតនៅក្នុងដី បន្ទាប់មកយកគ្រាប់ស្ពៃទៅត្រាំទឹក២ ម៉ោង ហើយផ្តាច់ ១ យប់បន្ទាប់មកយកទៅសាប ។

ចំនួន២ ស្លាបព្រាបាយគ្រាប់ស្ពៃ (២៥ ក្រាម) លើផ្ទៃថ្នាល ១០ ម^២ ក្រោយសាប
ហើយ ត្រូវយកកំទេចចំបើងស្ទុកកាត់ខ្លីៗបាចពីលើ ហើយស្រោចទឹកឱ្យជោគប្រសិន
បើនៅរដូវវស្សាគួរធ្វើគំរូការពារភ្លៀង និងកំដៅ ។

ការថែទាំកូនស្ពៃ : ក្រោយពី សាបរយៈពេល ៧ ថ្ងៃ ស្រោចដីបំប៉នឱ្យកូនស្ពៃ
ក្រៅពីនោះការដកស្មៅ និងការ កំចាត់សត្វល្អិតក៏ត្រូវធ្វើឡើងដែរ ប្រសិនបើមាន
ស្មៅ ឬ សត្វល្អិតបំផ្លាញ ។ ពេលកូនស្ពៃមានអាយុ ១៥ - ១៨ ថ្ងៃមានសន្លឹកពី
២-៣ អាចយកទៅសងបាន ។

៨- វិធីសាស្ត្រស្វែងរកកូនស្ពៃ

ត្រូវស្រោចទឹកថ្នាលកូនស្ពៃឱ្យជោគមុនដកកូនស្ពៃ រយៈពេល ៣០ នាទីក្រោយ

មកដកកូនស្ពៃថ្នូមៗការពារដាច់បួស និងរលួយគល់ និងបាក់ឆាងស្ពៃ ។ ការដកត្រូវ
ជំរើសកូនស្ពៃដែលធំស្មើគ្នាល្អ ។ ក្រោយពីដកបានហើយត្រូវយកទៅស្ទង់លើថ្នាល
ដែលរៀបចំហើយ តែមុនស្ទង់ត្រូវស្រោចទឹកលើថ្នាលឱ្យជោគបាចកំទេចចំបើង
ដែលបានកាត់ខ្លីៗរួចជាស្រេចពីលើថ្នាល ទើបស្ទង់កូនស្ពៃចន្លោះគុម្ព ១៥ ស.ម
និងចន្លោះជួរ ២០ ស.ម ក្រោយស្ទង់ហើយ ត្រូវស្រោចទឹកឱ្យជោគភ្លាម ។

គ-ការដាំដោយសាបគ្រាប់ថ្នាល

ការដាំដោយសាបគ្រាប់ថ្នាល គេត្រូវយកគ្រាប់ពូជមួយស្លាបព្រាបាយស្មើ
សាបឱ្យរង្វិលៗលើផ្ទៃដី ១០ម^២ (មួយថ្នាល) ហើយរោយកំទេចចំបើងខ្លីៗ ពីលើ
បន្ទាប់មកស្រោចទឹកឱ្យជោគ ព្រឹក ល្ងាច រហូតដល់ពេលស្ពៃមានអាយុ ១០ ថ្ងៃទើប

ដករំលោះកូនចេញលើកទី ១ ទុកឱ្យរង្វើល និងលើកទី ២ គឺ១៥ថ្ងៃក្រោយសាបត្រូវ
ដករំលោះដោយទុកឱ្យមានចន្លោះ ១៥ ស.ម និងចន្លោះជួរ ២០ ស.ម ហើយត្រូវ
ស្រោចដីបំប៉ន និងបង្កើនការស្រោចទឹកឱ្យបានច្រើន ធ្វើឱ្យស្ពៃឆាប់លូតលាស់ ។

៥- ការជ្រំជ្រាយដី

ការជ្រំជ្រាយដីក្រោយពីស្ពៃបានរយៈពេល ៧-១០ ថ្ងៃ គឺធ្វើឱ្យដីធូរ ជ្រាប
ទឹកល្អ មានខ្យល់គ្រប់គ្រាន់សំរួលដល់ការដុះលូតលាស់ព្រមទាំងបន្ថយការដុះស្មៅ ។
មុនជ្រំជ្រាយដីឡើងវិញត្រូវដកស្មៅចេញផ្អាកការស្រោចទឹក ១- ២ ថ្ងៃ ទើបអាច
ជ្រំបានប្រើដោយកូនចបកាប់បំបែកដីមុខលើ និងហាលដីនោះ១ ថ្ងៃឱ្យស្ងួត និងឱ្យ
ស្មៅចង្រៃលែងលូតលាស់ ។ គេអាចដកស្មៅលើកទី ២ នៅពេលស្ពៃមានអាយុ ២៥
ថ្ងៃក្រោយស្ពៃតែហាមជ្រំជ្រាយដី ។

៦- ការស្រោចស្រព

ដំណាំប្រភេទនេះមិនត្រូវការទឹកខ្លាំងដូចដំណាំដទៃទៀតឡើយ ប៉ុន្តែវាត្រូវការទឹករាល់ថ្ងៃ ។ ជាធម្មតាគេស្រោចទឹកមួយថ្ងៃ ២ លើកគឺព្រឹក ល្ងាច ដោយប៉ោត និងដោយម៉ាស៊ីនបាញ់ទឹក ។ នៅរដូវវស្សាកាលណាមានភ្លៀងធ្លាក់នៅពេលយប់ ព្រលឹមឡើងគេត្រូវស្រោច ឬបាញ់ទឹកលាងស្លឹកស្ពៃឱ្យស្អាតកំទេចដីដែលជាប់ ឬដក់ នៅក្នុងបណ្តូលស្ពៃ ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យរលួយបាន ។ គេចែកការស្រោចស្រពជា ២ ផ្នែកក្នុង១ អាយុកាលរបស់ស្ពៃចាប់ពីបាចគ្រាប់រហូតដល់មានសន្លឹកពិត២ ការស្រោចទឹកជាមធ្យម តែចាប់ពីពេលមានសន្លឹក ៣ ឡើងទៅ ការស្រោចស្រពត្រូវបង្កើនបរិមាណ ទឹក ឬ ចាប់ពីពេលស្ពៃស្ពៃហើយរហូតដល់ពេលប្រមូលផល ។

៧- ការដាក់ដី

ដំណាំស្ពៃត្រូវការសារធាតុចិញ្ចឹម ៣ យ៉ាងសំខាន់ ៗ ដូចដំណាំឯទៀតដែរ ប៉ុន្តែវាត្រូវការកំរិតខុសគ្នាទៅតាមអាយុកាលរបស់វា ។ សារធាតុសំខាន់ៗមានអាសូត ផូស្វ័រ និងបូតាស្យូម ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្ពៃប្រភេទនេះជាដំណាំយក ស្លឹកវាត្រូវការធាតុអាសូតច្រើនជាងសារធាតុឯទៀតៗ ។ គេចែកការដាក់ជីជា ៣ ដំណាក់កាលគឺ ៖

- ដំណាក់កាលមុនពេលសាបគ្រាប់ ឬ ស្ទូង គេប្រើប្រភេទជី ១៥-១៥-១៥ ចំនួន ១៣៥ គ.ក្រ សម្រាប់ផ្ទៃដី ១ ហ.ត ឬ ១០០ ក្រាម-១៥០ ក្រាម (១ខាំ-១,៥ខាំ) លើផ្ទៃដី ១០ ម^២ មុនពេលសាបគ្រាប់ស្ពៃ ឬ ស្ទូងកូន ស្ពៃត្រូវបានលើថ្នាលដោយ លាយជាមួយជីកំប៉ុស្ត ឬកាកសំណល់ពុកផុយដូចជាលាមកមាន់គោ ក្របី ជ្រូក ។ល។ ចំនួន ១០ - ១៥ គ.ក្រ ហើយរាស់លំដាប់ទៅក្នុងដី ។

- ការស្រោចជីបំប៉ន ដោយយកប្រភេទជីអ៊ុយរ៉េចំនួន ៦៥ គ.ក្រ លាយទឹក ស្រោចលើផ្ទៃដី ១ ហ.ត របៀបប្រើគឺ ១ ស្លាបព្រាបាយលាយទឹក ១ ធុង ស្មើនឹង ១៨ លីត្រ ស្រោចលើផ្ទៃដី ១០ ម^២ ហើយត្រូវស្រោចទឹកលាងតាមក្រោយឱ្យជោគ ការពារកុំឱ្យជីដក់នៅក្នុងកំពូលកូនស្ពៃ ក្រោយពីសាបបាន ៨- ១០ ថ្ងៃ ឬក្រោយពី ស្ទូង ៥-៧ ថ្ងៃ ។

- ការដាក់ជីបំប៉នលើកទី ២ គឺក្រោយសាបរយៈពេល ១៥-១៨ ថ្ងៃ ឬ ក្រោយ ស្ទូង ១០ ថ្ងៃប្រភេទជី១៥-១៥-១៥ ចំនួន (១០០ - ១៥០ ក្រាម) លើផ្ទៃដី ១ ថ្នាល ១០ ម^២ ត្រូវរោយតាមចន្លោះគុម្ពហើយស្រោចទឹកឱ្យជោគ ។

-ការដាក់ដីបំប៉នលើកទី៣ គឺប្រភេទជីអ៊ុយរ៉េ ៤៦% ស្មើនឹង ៨០-១០០គ.ក្រ លើផ្ទៃដី ១ ហ.ត ឬ ២ស្ថាបត្រាបាយលាយជាមួយទឹក ១៨ លីត្រស្រោចលើផ្ទៃដី ១០ ម^២ ក្រោយពីសាបបានអាយុ ២៥ - ៣០ថ្ងៃ ឬ ក្រោយស្ទឹង ឬ ២០ ថ្ងៃបន្ទាប់មក ស្រោចទឹកលាងតាមក្រោយឱ្យជោគ ។

III .អំពីជម្ងឺ សត្វល្អិត

១.អំពីជម្ងឺ

ដំណាំស្ពៃខៀវតែងជួបជម្ងឺសំខាន់ៗ៣ គឺ ៖

- ដំណាក់កាលសំណាប : កើតជម្ងឺផ្សិតរលួយគល់ ជម្ងឺនេះបណ្តាលមកពី សំណើមសីតុណ្ហភាពនិង សំណើមបរិយាកាសវាបណ្តាលមកពីភ្នាក់ងារបង្ករោគ Rhizoctonia Solani វាតែងតែកើតលើកូនស្ពៃមានអាយុ ៥-១០ ថ្ងៃក្រោយពីដុះ ធ្វើឱ្យគល់របស់កូនស្ពៃតូចៗរលួយហើយដាច់ក្បែរៗដីវាជាប្រភេទជម្ងឺផ្សិត ។
- ដំណាក់កាលស្ពៃកំពុងលូតលាស់ : ដំណាក់កាលនេះតែងសង្កេតឃើញស្ពៃ រហែកស្លឹកជំរាតៗហើយធ្វើឱ្យស្លឹកឡើងពណ៌សហើយស្ងួត ករណីនេះវាបណ្តាលមកពី ភ្នាក់ងារបង្ករោគ Rhizoctonia solani វាតែងកើតឡើងក្នុងលក្ខខណ្ឌក្តៅហើយសើម ។
- ដំណាក់កាលលូតលាស់ : គេតែងសង្កេតឃើញស្លឹកស្ពៃរលាកជាំពេញស្លឹកស្ពៃ ដូចរលាកទឹកក្តៅវាកើតលើប្រភេទស្ពៃជាច្រើន ។ ជម្ងឺនេះភាគច្រើនបង្កឡើងដោយ លក្ខខណ្ឌដូចជាគ្រាប់ពូជមានជម្ងឺពីរដូវមុន ស្មៅលូតលាស់ច្រើន និងក្រុមសត្វល្អិត មួយចំនួនជាពិសេសគឺចៃបែតង និងមមាចជញ្ជក់ស្លឹក ។

២- សត្វល្អិតសំខាន់ៗ

សត្វល្អិតសំខាន់ៗលើដំណាំស្ពៃមាន ៣ ប្រភេទគឺ ៖

- ដង្កូវយោងទោង ៖ ការបំផ្លាញមានលក្ខណៈជាក្រុមៗ ការបំផ្លាញខ្លាំងនៅ រដូវក្ដៅ ជាពិសេសពីខែធ្នូ ដល់ខែមេសា ចំណែករដូវវស្សាវាពុំមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ឡើយដោយសារទឹកភ្លៀងមានឥទ្ធិពលធ្វើឱ្យការបង្កកំណើតរបស់វាមានកំរិតទាប ។
- ដង្កូវហ្វូង ៖ ដង្កូវប្រភេទនេះកើតពេញមួយឆ្នាំ ។ ការបំផ្លាញរបស់វាគឺស៊ីជា ក្រុមកាត់ស្លឹកខ្លីៗឬចូលទៅជ្រកស៊ីក្នុងបណ្តូលស្ពៃ វាមានមាឌធំហើយវែងៗ មេអំបៅ របស់វាចូលចិត្តជ្រកក្នុងស្មៅក្រោមស្លឹកជាសំបុកៗខ្លះមានស្បែកគំរបការពារពីលើពង វាអាចមានអាយុ ៤០-៤៣ ថ្ងៃហើយដឹកខ្សែរបស់វាលាក់ខ្លួននៅក្នុងដីលើផ្ទាលដំណាំ
- សត្វទាតូ ៖ សត្វប្រភេទនេះមិនមែនជាដង្កូវឡើយ គឺវាមានស្នាបអាចលោត ឬ ហោះហើរវាមានតួចៗលក្ខណៈជាហ្វូងៗការបំផ្លាញច្រើននៅរដូវក្ដៅ ជាពិសេស នៅពេលដីស្ងួតមានកំដៅវាអាចក៏កើតបានរហ័ស ។

គេចែកការបំផ្លាញជា ២ បែបគឺ ៖

កូនទើបនឹងញាស់ វាស៊ីឬសស្ពៃនៅក្នុងដីធ្វើឱ្យឬសស្ពៃពុកបន្ថយការលូតលាស់ យ៉ាងខ្លាំងព្រោះមេចំណាស់របស់វាពងដាក់ក្នុងដីក្បែរគល់ស្ពៃ ហើយញាស់ស៊ីឬសស្ពៃ តែម្តង ។ មេចំណាស់ក្រោយពីពេលវាញាស់មានស្នាបអាចហើរបាន វាអាចហើរ ទៅទុំលើស្លឹកស្ពៃហើយស៊ីទំលុះស្លឹកស្ពៃទទុះៗដូចស្បែក ធ្វើឱ្យស្ពៃរញ្ជួយពេលថ្ងៃ បន្ថយការលូតលាស់យ៉ាងខ្លាំង ហើយស្លឹកស្ពៃមិនអាចលក់បានតម្លៃឡើងគឺក្រិន ។

វិធានការការពារ

ការការពារជម្ងឺ និងសត្វល្អិត គេអាចអនុវត្តបានច្រើនវិធីសាស្ត្រដូចជា :

- ការការពារជម្ងឺ : ការពារ អាចអនុវត្តបានច្រើនវិធីសាស្ត្រដូចជា កំចាត់ស្មៅភ្ជួរហាលដីឱ្យស្ងួត ធ្វើគំរូបការពារទឹកភ្លៀង ដាំដោយគ្របចំបឹង ជ្រើសរើសពូជធន់ ជ្រើសរើសរដូវកាល ។ល។ និងអាចប្រើវិធានការគីមី ដូចជាប្រភេទថ្នាំឈ្មោះ Zined Maneb Mancozeb Captan Cooper hydroxide ដែលអាចយកមកលាយទឹកបាញ់ក្នុងកំរិត ១៥-២០ ក្រាម លាយទឹក ១៥-១៨ លីត្រ បាញ់ឱ្យជោគ បន្ថយការស្រោចទឹក និង ស្រោចជីជាពិសេសលើជម្ងឺផ្សិត ។

ការការពារ និងកំចាត់សត្វល្អិត

ការការពារ និងកំចាត់សត្វល្អិតអាចអនុវត្តបានច្រើនវិធីដូចជា ការជ្រើសរើសរដូវ ជ្រើសរើសពូជ ការរៀបចំដីឱ្យស្អាតកំចាត់ស្មៅ ។ល។ ចំពោះវិធានការគីមីប្រភេទសត្វល្អិតទាំងនេះមានតែដង្កូវយោលទោងមួយប៉ុណ្ណោះដែលពិបាកកំចាត់ព្រោះវាមានកំរិតធន់ទ្រាំទៅនឹងថ្នាំគីមីជាច្រើនប្រភេទ ។ ការកំចាត់សត្វល្អិតឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព គឺត្រូវពិនិត្យវត្តមានសត្វល្អិតជាប្រចាំ ហើយត្រូវយល់ដឹងឱ្យច្បាស់អំពីសត្វល្អិតនីមួយៗជាពិសេស គឺមេអំបៅរបស់វានៅពេលល្ងាចថ្ងៃលិច ប្រសិនបើមានវត្តមានមេអំបៅគឺ ២-៣ ថ្ងៃក្រោយមកលេចចេញវត្តមានការបំផ្លាញជាបន្តបន្ទាប់ ។ ការប្រើថ្នាំគីមីដូចជា Diamethoad 60 EC Methylphospate 50 EC, Methylearbamate 85WP និងប្រភេទថ្នាំ B1 យកមកលាយទឹកក្នុងកំរិត

៣០-៣៥ CC ក្នុងទឹក ១៥-១៨លីត្រ បាញ់ពេលល្ងាច ។

IV . ការប្រមូលផល

ការប្រមូលផល ធ្វើឡើងតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា គេអាចដកទាំងបូស ឬ កាត់យកតែដើមគឺអាស្រ័យទៅតាមតម្រូវការទីផ្សារ ។ ប៉ុន្តែមុននឹងកាត់ឬដកស្ពៃមិនត្រូវស្រោចទឹកឡើយ ទុកឱ្យស្លឹកស្ពៃស្ងួតការពារភាពជាំ ឬ កកិត ។ ស្ពៃនេះអាចដកឬ កាត់បានក្រោយពីសាបរយៈពេល ៣៥-៤៥ ថ្ងៃ ឬ ក្រោយពីស្ទង់២៨-៣៥ថ្ងៃ គឺនៅពេលចេញផ្កាក្រពុំៗ នៅក្នុងបណ្តូល ។ ទិន្នផលមធ្យមចន្លោះពី ១៦-១៨ តោន/ហិកតាអាស្រ័យទៅលើការដាំដុះ ថែទាំ និងប្រភេទពូជ ។

